

ಬುದ್ಧಿ ಇತರ ಉದ್ದೇಶಸ್ಥರು ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಗೃಹಿನಿಯರು, ಹರಚೆ ಕಟ್ಟೆಯ ಸೋಮಾರಿಗಳು— ಎಲ್ಲರೂ, ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಹೊಂಡೋ ನೋಂಟದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡೋ ಕಾಸುಗಳಿಗೆ ಮೂಲೆ ಚೈಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಾಯಿಯರು, ಅಮೃಷ್ಟ ಚೀಲದಿಂದ ತೆಗೆಯುತ್ತ ಎಲೆಯಡಿಕೆ ಕಡ್ಡಿಪಡಿಗಳನ್ನು ಸಾಂಗೋವಾಂಗವಾ ಜಗಿಯುತ್ತಿರುವವರು, ಬೀಡಿ, ಶಿಗರೇಟು ಹೋಗೆಯ ನರಿಕುಮಣಿಗಳು, ತುಂಡು ದೊಟ್ಟು, ಉಂಡೆ, ಚಕ್ಕಲಿ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಲೋ ಅಟ ಹೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬೆಗಳ ಬಿಡಾಟಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಯೋ ಅಥು ನಗು ಆಭರಣಗಳ ಎಲೆಯರು. ಗುಜುಗುಜು, ಗಟ್ಟಿಮಾತು, ಕೂಗಾಟ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ. ಬಯಲಾಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನರ ಗಡ್ಡಲ, ಸಂಪ್ರಮ.

ಈ ಜನ ಪ್ರಾಣಿಸಮಾಹದ ಮುಂದೆ, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯ ಅಂಕಣದ ವಡ ಕಂಬದ ಬಳಿಗೊಡರು, ಪಟ್ಟೆಲರು, ಶಾನ್ಯಾಂಶಗರು, ಪೂಜಾರಪ್ಪನವರು, ಅಗಂಡಿಸೆಂಟ್‌ರು, ಮೇಷರು ಮುಂತಾಗಿ ಗ್ರಾಮ ಪ್ರಮುಖರು ಸೇರಿ ನಿತ್ಯ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಟಿಫಿನ್ ಕಾಫಿ ಮುಗಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಾಹುಕಾರರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅದೇ ಮಧ್ಯ ಅಂಕಣದ ಬಲ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಿಗಿದು ಹೀನಕ್ಕತ್ತಕಾರ ಮಹಾಪಾಣಿ ಕಕ್ಷ ಮೂಗ, ಗುಳಿಕಣ್ಣಿ, ಮೂಳೆ ಮೂಳೆ ಮ್ಯಾ, ಬಳಿ ಪೂರ್ಣಗೋದಲ ತಲೆ, ಗಡ್ಡ, ಮಿಸೆ, ಮಂಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಮೋಟು ಮಾಸಲು ಹರಕು ಪಂಚೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಒರಿದ ಬಾಸುಂಡ ಬರೆಗಳು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಹುತ್ತತ ಹಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಯಿ ತೆಗೆಯುತ್ತ ಮುಚ್ಚತ್ತ, ಅಸ್ವಷ್ಟ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತ, ಅಂಕಣದ ಮಧ್ಯ, ಗಭರಗುಂಡಿಯ ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ, ನಂದಾದೀಪದ ಮಂಕು ಬೆಳಕನಲ್ಲಿ, ಹಿತಾಂಬರಧಾರಿ ಕರಿಯ ಕಲ್ಲಿನ ಮುದ್ದು ನವನೀತ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತ.

ಜನರ ಗುಜುಗುಜು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಬಹಳ ಮುಂದಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೇರಿಡಿದರು. ಸದ್ಯ ಕಡೆಮೆಯಾಯಿತು. ಸಾಹುಕಾರರು ಅತ್ಯಿತ್ತ ಅರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ಮಧ್ಯ ಜಾಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಯ್ಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

‘ಆ... ಆ’ ಮೂಗ ಸಾಹುಕಾರರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡಿದ.

‘ಲೇ ಕಕ್ಷ ಬ್ರಹ್ಮಾಮಗನಿ... ಬಾಯಿಬಿಡ್ಡಿಯ ಮುಚ್ಚು ಸಾಕು!’ ಸಾಹುಕಾರರು ಹತ್ತಿರ ಸರಿದು ಮೂಗನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬಾರಿಸಿದರು.

ಮೂಗ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

‘ಥೂ ನಿನ್ನವ್ವನೋ... ನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಗಿಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾರು. ಉರ್ಮೋರೆಲ್ಲ ಬೀರಿ ಇವನ್’ ಸಾಹುಕಾರರು ಮೂಗನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಉಗುಳಿ ಮಾಡರಿ ಹಾಕಿದರು. ಬಳಿಕ ನಡೆದ ಉಗಿತ ಬದೇತ ಸ್ವರ್ವದ್ವಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆತುರ ನೂಕು ನಗ್ಗಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಉಗುಳು ಮೂಗಿನಿಗೆ ತಲುಪದೆ ಅವರಿವರು ತಮ್ಮವರ ಮೇಲೆಯೇ ಬೋಳುತ್ತಿತ್ತು, ಒಬ್ಬರು ಎತ್ತಿದ ಕಾಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿಗೆ ತಗಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಒದ್ದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸಣ್ಣಮಕ್ಕಳೂ ಹಿಂದೆ ಬೀಳದೆ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೂಗನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಮೈಮೇಲೆ ಆದಮ್ಮೆ ಎತ್ತಿರ್ಹೆಯಥಾನುತ್ತಿ ಉಗುಳಿದರು. ಕೆಲವರು ಪುಟ್ಟ ಹಿಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದು ಎರಚಿದರು. ಪುಟ್ಟಕಾಲುಗಳನ್ನೇತ್ತು ಒದ್ದು ಒದೆಯುವಂತೆ ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದರು.

‘ಇವನ್ ಸಿಗಿದ್ದಾಕ್ಕಾಬ್ಬಾಕು! ಬುಡ್ಡಾಬ್ಬಾದ್ದು ಬಡ್ಡೀ ಹೈದನ್ ಜೆವ್ವೈತ’ ಜನರಿಂದಲೇ